

Krigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 68.

Sjette Session.

59de Møde.

Mandagen d. 19de Marts.

(Forts.)

Besfely (fortsat.): Med Hensyn til det, den meget ærede Finantsminister har anført om, hvorledes Balancen stiller sig, og med Hensyn til, om Kassebeholdningen maa blive forøget efter denne Finantslov, da indrømmede han, saavidt jeg opfattede ham, at der snarere var en Underbalance, og at der altsaa ikke derved vilde fremkomme nogen Forøgelse af Kassebeholdningen. — Jeg har med Hensyn til Lauenborg ikke yttret mig om, hvorvidt den Postering, der findes i Finantsloven, burde forandres, men kun udhævet, at jeg ansaa den for extraordinair, hvilket ogsaa af den meget ærede Finantsminister blev indrømmet. Jeg troede imidlertid, at, saalange Posteringen er af en saadan Beskaffenhed, kunde det ikke gaae an at følge andre Grundsætninger med Hensyn til Udgifterne end dem, der fulgte af denne Postering. — Naar derefter den ærede Finantsminister bemærkede, at Affendelsen af Tropperne til Vestindien var foranlediget ved Begivenhederne der, og at de Udgifter, som afholdtes dertil, ikke kunde blive at afholde af Krigsministeriet som Fællesbestyrelse, og formeente, at dette ikke kunde finde Anvendelse paa Lauenborg, da kan jeg dog ikke see, hvorledes denne Forskjel skulde bestaae. Det er paa Grund af Lauenborgs særegne Forhold, at der skal sendes Tropper, — om disse skulle være i Lauenborg eller udenfor Lauenborg, det gjør Intet til Sagen; men der finder paa Grund af disse særlige Forhold en Udgift Sted

til Militæret, og denne Udgift grunder sig i Lauenborgs Forhold til Forbundet. Jeg sees ikke, at der deri er nogen Forskjel med Hensyn til Vestindien. Det forekommer mig, at, naar det ene skal opføres paa den specielle Konto for Vestindien, saa maa ogsaa det Andet opføres paa den specielle Konto for Lauenborg.

Den meget ærede Finantsminister gif derpaa ind paa at omtale, naar en Forandring skulde skee i Posteringerne, hvorledes denne da skulde bevirkes. Det er ogsaa Noget, som jeg skal lade ligge udenfor Discussionen, og, saavidt det er anført, at denne, hvis den foretages, da maatte blive saaledes, som de andre Landsdeles Stilling er i Finantsloven, da ligger dette jo for Diebliffet ikke for. Jeg skal derfor heller ikke gaae ind paa dette, og, naar den meget ærede Finantsminister har yttret, at Forholdene for Diebliffet ikke gjøre det muligt at ordne det anderledes, da er det jo en Betragtning, som har sin fulde Gyldighed, men jeg skal kun bemærke, at, hvis man for Diebliffet ordnede de Lauenborgske Indtægter og Udgifter paa samme Maade, som disse ere ordnede i de andre Landsdele, da vilde uden Tvivl Lauenborg ikke kunne dække sine særlige Udgifter. Jeg skal ikke gaae ind paa Beregningen, jeg skal kun bringe i Grindring, at Indtægterne for Domainerne i Lauenborg ere 250,000 Rd., Indtægterne af Tolden 221,000 Rd., det er tilsammen 471,000 Rd., og at den hele Bruttoindtægt er 526,000 Rd.; naar derfra drages Udgiften, som er 221,000 Rd., saa udkommer et Overskud af 305,000 Rd. Men jeg troer, at, naar man tager Indtægterne af Domainerne og Tolden og lægger dem til de fælles Indtægter, efterat Udgifterne